

عنوان مقاله:

بررسی نتایج بکارگیری طرح دوچرخه همگانی در شهرداری منطقه 8 تهران (منطقه پایلوت کارگاهی) و ضرورت گسترش آن به کل شهر

محل انتشار:

دوازدهمین کنفرانس بین المللی مهندسی حمل و نقل و ترافیک (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

محمد خردمند - فوق لیسانس مهندسی عمران - دانشگاه علم و صنعت ایران، معاون حمل و نقل و

رحیم سوزنی - فوق لیسانس مدیریت صنایع دانشگاه سمنان، نماینده مدیریت در کیفیت و سرپ

خلاصه مقاله:

حمل و نقل سبز یکی از استراتژی هایی است که مدیران شهری مدتی است به دنبال اجرایی کردن آن در پایتخت هستند. آلودگی هوای تهران و معضل ترافیک آنان را بر آن داشت تا در پی نهادینه کردن فرهنگ دوچرخه سواری و ترویج آن در تهران باشند تا شاید اندکی از آلودگی و ترافیک این شهر پر دود و ترافیک بکاهند. تا کنون چاره ای اساسی برای آن از جانب دولتمردان اندیشیده نشده است. استفاده از دوچرخه در حمل و نقل یکی از روش هایی است که سالهاست در بسیاری از کشورهایی که با مشکلات جمعیتی، ترافیک، آلودگی هوا و محیط زیست روبرو هستند در حال اجراست در حال حاضر در شهر تهران. وضع به گونه ای است که مدیران و مسئولان مدیریت شهری به فکر چاره و ارائه راه حل جهت حل مشکل ترافیک و آلودگی هوا افتاده اند. مسلماً در کوتاه مدت تنها برنامه ای که میتواند چاره ساز باشد استفاده از دو چرخه توسط شهروندان میباشد به منظور امکانسنجی اجرای طرح دوچرخه سواری در شهر تهران و با توجه به بررسیهای بعمل آمده شهرداری منطقه 8 بعنوان منطقه پایلوت کارگاهی به منظور اجرای طرح آزمایشی استفاده از دوچرخه در حمل و نقل شهری انتخاب گردید و در سال 1387 برنامه ریزی و مورد مطالعه قرار گرفت و پس از انجام اقدامات لازم و تهیه بستر مورد نیاز در سال 1388 شروع گردید. با توجه به وجود طرح تفصیلی و شیب متعارف و ایستگاههای مترو و همچنین تردد 2 خط اتوبوس تندرو در سطح منطقه باعث گردید که یک طرح عملی و کاربردی به اجرا درآید. با همت و تلاش مدیران و مسئولان حمل و نقل منطقه و پشتیبانی مدیران و مسئولان حمل و نقل و ترافیک شهرداری تهران طرح استفاده از دوچرخه در سطح منطقه روز به روز در حال گسترش میباشد و با اقبال قابل توجه شهروندان مواجه شده است به نحوی که در سطح منطقه وجود دوچرخه و استفاده از دوچرخه کاملاً نمایان و مشهود میباشد که این امر مزایا و محاسن زیادی داشته و از جمله روانی حرکت در سطح معابر منطقه و کاهش ترافیک، کاهش قابل توجه آلودگی هوا، کاهش مصرف سوخت و سایر هزینه های دیگر و که گسترش آن به کل شهر میتواند بسیار مثبت و حیاتی باشد. البته در بکارگیری طرح مذکور از تجربیات کشورهای دیگر نیز استفاده شده است که در متن مقاله به تفصیل اشاره خواهد شد. طرح مذکور دارای مشکلات و محدودیتهایی میباشد که از جمله این محدودیتهای میتوان به موارد زیر اشاره نمود: - عدم امکان دوچرخه توسط خانمها که بیش از 50 درصد جمعیت شهر را تشکیل میدهند. - عدم فرهنگ سازی و ارائه آموزش و آگاهی مناسب جهت استفاده از دوچرخه مثل اعلام در صدا و سیما، استفاده از دوچرخه مناسبتر و متناسب با وضعیت خیابانهای شهر، وجود موانع در مسیرهای دوچرخه عدم وجود قوانین و مقررات بازدارنده جهت سایر وسایل نقلیه به منظور عدم ورود به مسیر دوچرخه و با توجه به نتایج بسیار مناسب طرح، توسعه و ترویج آن به کل شهر میتواند در کاهش ترافیک و آلودگی هوای تهران موثر و مفید باشد.

کلمات کلیدی:

مهندسی ترافیک، دوچرخه، طرح همگانی، ترافیک، بستر سازی، فرهنگ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/200559>

